

Fædrelandet.

J. M. 6 1/42

Abonnementspis i København 15 flr pr. Quartal, 5 flr pr. Maaned, enkelte Nr. 6 flr ; udenfor København 3 flr pr. Quartal frit i Huset.
Hver Søgne-Aften udgaaer et Numer. Bladets Contoir, Klædeboderne Nr. 101, er aabent om Formiddagen kl. 11—1.

5te Aarg.

Tredagen den 29. Maarts 1844.

Nr. 1541.

Baron Dirckink. Holmsfeldt og "Fædrelandet".

II.

Fors. gjengiver Grundtrækene af den nydanske Politik omtrent saaledes: Det er et exclusivt Nationalitetsparti, der vil faste Holsten overbord og incorporere Slesvig i Danmark, for med dette at slutte sig til Skandinavien. Han falder sin egen Politik den rationelle i Modsetning hertil. Man er vistnok ei kommen meget vidt ved at lære, at en Politik er rationel, thi Enhver troer, eller ønsker at Folk skulle troe, at hans Politik kan føre dette Navn; om den er det eller ikke, kan man kun vide ved at kjende den i dens Helshed. Det vil af det Foregaaende være indlysende, at dersom det nydanske Parti ei har en rationel Politik, saa har Fors. eiheller en saadan, idet begges saagodtsom falder sammen. Det er usandt, naar Fors. siger, at Partiet vil faste Holsten overbord. Det anerkjender kun mod ham, at det tydske Forbund vil have en ikke ringe Indflydelse paa mulige Arbeistridigheder. Det vil, ligesom han, have den særlige Organisation for Slesvig, og det er kun i sin egen og hans Conseqvens, naar det fordrer en egen militair Organisation for Holsten. Luxembourg, som Fors. fremhæver, har netop en saadan militair Ordning, som de Nydanske og Nyholstenerne fordrer for Holsten, og med Hannover, da det var forenet med England, fandt det samme Sted. Dette Punct er vigtigere, end Mange ville mene. Saalænge Freden hersker, affestedkommer den nuværende Tilstand kun nogen Willie og Forvirring, men i Tilselde af Krig, kunne Folgerne blive alvorligere. En Krig kan for det danske Statssamfund fremtræde paa trende Maader: Enten føres den for Holstens Bedkommende, paa Grund af dets Forhold til det tydske Forbund, medens Danmark er neutral. I saa Fald er det aabenbart af stor Vægt, at ethvert dansk Element udstilles af Haaren, thi de fremmede Magter kunne naturligvis ei finde sig i, at en neutral Magt giver Tropper til deres Fjende. Eller ogsaa fører hele Danmark Krig, medens Tydskland er allieret eller neutral. I saa Fald er det muligt ei til væsenlig Gavn, men dog ei heller til Skade, at der er en Sondring af det tydske og danske Element. Endelig naar, hvad der dog er tænkligt, Tydskland og Danmark slaae fiendtligt imod hinanden, vilde Holstens Forhold beroe paa, om det tydske Forbund eller Danmark havde Evne til at trække det til sig. Ist der var spredt nogle danske Officerer og Soldater blandt Holstenerne, vilde vistnok ei kunne drage dem til dansk Side. Det Eneste, der vilde opnaes, var vel, at Holstenerne, dersom de sluttede sig til Tydskland, vilde gjøre de Danske sieblikkelig til Krigsfanger. Denne Fordring fra Nydanskés Side er saaledes ei noget meget slaaende Bevis for, at de ville opgive Holsten. De anerkjende kun Nødvendigheden af

consequent at respectere dets Forhold til det tydske Forbund, og det saavel for denne Stats som for Danmarks Skyld.

Hvorledes de Nydanskés og Fors. Politik med Hensyn til Slesvig harmonerer, er alt godt gjort. Det er urigtigt, naar det paastaaes, at man vil incorporere Slesvig i Danmark. Ligesaas feilagtigt er det, at man, ved Bestrebelsen for at ordne dets Forhold, stedse har den skandinaviske Idee for Øie. Det er glædeligt at finde, hvorledes de fleste Nydanske ogsaa ere begejstrede for den skandinaviske Idee, men Fors. bliver endnu Beviset skyldig for, at denne Idee har haft nogen stadig Indflydelse paa Reformerplanerne med Hensyn til Slesvig. Ikke desto mindre gaaer han saa vidt, at han sammenligner vor Nationalenheds Bevarere med de franske Radikale, og mener, at hine have stadtet det slesvig-danske Statsystem, ligesom disse ved Excesser have gjort Deres til, at Polen ei erholdt nogen Undsætning, i hvilken Anledning „Hansemann: Preussen og Frankrig“ citeres. Den franske radikale Grobingshyge sammenlignes saaledes med den danske Nationalitetskamp; Grobringer, for at udvide Frankrigs Grænse til Rhinen, stiller lige med Fors. paa at sikre Slesvigs Forening med Danmark, og der slutes med den bemerkning af Hansemann „at Oppositionen (det radikale Parti) vildsledes af den Menning, at man i Slesvig (Rhinlandene) lønges efter det danske (franske) Herredomme.“ Er det vel muligt at fremføre noget mere Skjært og Vildsledende for svage Gemitter? Fors. maa vide, at enhver slig Sammenligning gribes begjærligt af en Regering, der fornemmelig kun seer Personer og ei Principer for sig, og troer at udrydde disse ved moralst at dræbe hine. Men kan det tilgives en Mand, der dog kjender Noget til fremmede Forhold, at han i den Grad miskjender den sande Tilstand? Der gives, naar vi see hen til Tidsudviklingen, aldeles intet radikalt Parti hos os (thi at regne Stemmer, der aldeles ingen politisk Betydning have, til noget Parti lader sig ei gjøre). Hvad der strebes efter, er ei andet end den Statsenhed, som Frankrig har opnaet under Ludvig den Flortende, og de Frihedens Grundformer, der alt under den store franske Revolution blev grundede. For at faae et Skin af Lighed, sammenlignes det radikale franske Parties Grobingslyst med de Nydanskés Forsøg paa at conservere! Seer da Fors. ei, eller vil han ei see den uendelige Forskjel? I det ene Tilselde vil man udvide sig ved Krig, man vil inddrage fremmede Nationaliteter under sit Scepter, og for at naae det, maa man tilvisse ei blot have de vedkommende Folkeslags Sympathi, men ogsaa vente til en gunstig Leilighed frembyder sig. De Nydanske slaae derimod paa Statsenheds conservative Standpunkt, de fordrer en Politik, der ved hvad den vil, og der gjennemfører hvad den vil, de fordrer, at de sande Revolutionaire, de statsoplosende Uroslætttere, skulle vises inden deres rette Grændser; idet de med det samme anerkjende de eiendommelige For-

udviklet sig, og Angivelse af det Maal, den scriber efter, samt af den Modstand, den fra dønse Side har modt. Ligeledes har Forf. givet sin Skjærv med, for at vise Negeringens hidtilværende vaskende Politik og Ørsted's indholdslose Polemik.

I selve Resultatet maa man i denne Henseende, som sagt, i det Hele være enig med Forf. og hvad der i Enkelhederne kan være at bemærke, er det neppe rigtigt paa Sagens nuværende Stadium at gaae ind paa. Det er at haabe, at nærværende Skrift vil have en god Indsydelse paa de Mange, der ere frage og vaskende. Der gives ikke Faa, som misbillige eller mistroe Alt, hvad der kommer fra Oppositionen. For dem er det en meget skærmende Lejlighed, at kunne have en Menning, som de tilsyneladende ei have optaget fra dem, der gaae videre; og de slutte sig da gjerne til den, der, ved at staae om sig til Høire og til Venstre, synes at indtage en Plads i Centrum. Man herer saaledes Maend i de forskelligste Stillinger præs Forf. s. Skarpsindighed i Undersøgelsen, hans Færdighed i at undgaae og omgaae alle Skjær og Klipper, hans Sindrighed i at forestaae, hvad der maa samle de forskellige Partier om hans Banner. Det kan saaledes haabes, at vi snart faae en kraftig almindelig Folkestemme, som krever, at der skrides til Værket uden for stor Opsættelse. Ogsaa for Negeringen vil der frembyde sig en god Lejlighed til at gaae frem med den tilbørlige Energi, naar den kan synes at vige for en almindelig Folkestemme, ligesom ogsaa Schleswigholsteinernes stigende Hestighed giver en god Anledning. Vil den handle, da handle den snart, for at handle med Nutte. Hver Dag bliver Faren større, Banskelighederne mangfoldiggjores, og en ganske anden Styrke vil udkreves til at nedbryde de statsoplosende Planer, end naar der strax tages fat. Den største Deel af Embedsclassen arbeider paa at sonderlemme den Stat, de have lovet Trostak, og hvis Tjenere de ere. Det synes nu, at Partiet vil organisere sig i offentlige Forsamlinger med de høieste Embedsmænd i Spidsen. Neppe vilde det være rigtigt at raade Negeringen til at oploose deres Forsamlinger. Maar Schleswigholsteinismen ei angribes i sin Mod, naar den tværtimod snarere næres, udvikles og dens Berettigelse anerkjendes af Negeringen, da kan man ei raade til, at der skalde tages repressive Forholdsregler, der kun vilde betragtes som et Angreb paa Friheden, og ei paa Schleswigholsteinismen, saa at de end ydersigere vilde bidrage til at vække Misnøje, uden at gavne betydeligt. Dertil kommer, at det er langt bedre, at Anstuelserne og Bestrebelsene fremtræde aabent og offentligt, for at kunne hjældes, og for at de rette Midler til at modarbeide dem kunne anvendes. Det kan nemlig ventes, at det danske Folk, der hidtil kun har villet virke for Skolevesenet i Slesvig, vil udvide sin Virksomhed, opfordret dertil ved de schleswigholsteiniske Assocationer. Marksubskriptionen havde kun siden Fremgang, fordi Mængden endnu ei saae, hvorpaa det fornemmelig kom an. Tiden maa vel snart være kommen, da man indseer Nødvendigheden af at bruge skarpere og hurtigere hjælpende Vaaben mod de energiske Modstandere, for at Negeringen kan erholde en Impuls til at handle og en Folkesmenning, som Basis for sin Handlemaade.

Midtsjælland i Marts.

Med Højtak
Deres
E. Ph.

~~X~~ — Der hersker megen Træbbed i Hovedstaden idag, idet man fast allevegne er sysselsat med Forberedelser til Morgendagens serlige Højtid, som efter Alt, hvad man kan slutte i Forveien, vil faae en saa folkelig Charakter og imponerende Holdning, som sommeligt er ved denne Lejlighed. Øborvaldsens Ligfeste er hensat paa en Piedestal i Figursalen paa Charlottenborg, lige overfor hans colossale Hercules; i samme Sal vil Begyndelsen af Sørgfesten skee med en Tale af Prof. Clausen og et af Konstnerne assunget Chor; i de øvrige Børrelser i Charlottenborgs første Etage, hvor Konstudsstillingen er arrangeret, samles Ligfolget, forsaavidt Nummet tillader. Toget, aabnet af Sørgemusik, vil gaae midt igennem Byen om ad Norregade til Frue Kirke og rimeligvis afgaae fra Charlottenborg Klokkken 12½. En Mængde Corporationer agte dels at slutte sig til det en masse, dels at lade sig repræsentere ved Deputationer; i Onsdags udstedtes af den nye Studenterforenings Senioriat en dertil sigtende Opfordring til hele Studenterstanden, og Dags Adresseavisen indeholder en Indbydelse fra flere Laugs Formænd til disses Medlemmer om i denne Anledning at samles. Ligeledes sees af Adresseavisen, at en stor Deel Huseiere og Beboere i de Gader, Toget skal passere, have fattet den smukke Beslutning, at bestroe Gaderne med Grønt, og vi kunne heriil seie, at af de quindelige Beboere i de samme Gader have i det mindste Nogle i Sunde fra Binduerne af at bestroe Kisten med Blomster, ligesom vi have hørt, hvad der forekommer os meget passende, at ogsaa Tilstkuere agte at indfinde sig i Sørgedragt. Kirken er betrukken med Sort og vil blive oplyst med Lamper; Gulvet og Pulpitret paa venstre Side af Indgangen ere forbeholdte Folget; til Stolene i Sidegangene og til det høire Pulpitur have de Familier, i hris Kreds Thorvaldsen levede, erholdt Adgang. Hs. M. Kongen vil i Kirken modtage Sørgtoget, i hvilket Kronprinsen deltager som Konstabaciemiets Præs. Stiftsprovst Tryde holder Salen, Oehlenschläger har skrevet Cantaten og Glaser sat Musik til den; efter denne vil Studenter-Sangforeningen assynde et af Hartmann componeret Chor. Maar Højtideligheden er endt, staaer Kirken det øvrige af Dagen aaben for Publicum.

— Idet vi optage nedenstaende Bemærkninger, troe vi at burde værge os mod den Beskyldning, at vi skulle nære den Anstue, som Forf. synes at hylde, at et Pensionsbeløb, der først er blevet en Byrde for Staten, aldrig skulle kunne inddrages, Noget, der ogsaa ligefrem modstrider Begrebet af en aftagende Pensionsliste, sjont denne rigtig nok under den nuværende Konge har været langt fra at svare til sit Navn. Forerrigt ere vi fuldstændigt enige med Forf. i hans Hovedsetning, at Artilleriet har ligesaavel som Armeens andre Afdelinger en retsædig Fordring paa Udrænsning af de mindre brugbare Elementer, og at det ikke er Veien til at skaffe sig et dygtigt handeskraftigt Armeecorps at lade de affældige og ubrugelige Individuer blive staande, men at det tværtimod er ved at aabne Udsigten for de yngre gode Kræfter til Forfremmelse, større Virksomhed og bedre Kaar, at man giver saadanne Lyst til at indtræde. Et andet Spørgsmål er det, om enhver Reduction i et Armeecorps i Fredstid deg ikke bliver Galgenfrist, saalænge man vedligeholder Anciennetetsavancementet, men dette er naturligvis ingen Grund mod at foretage de hensigtsmæssigste Skridt under de bestaaende Forhold.

„Ved de tvende Generaler, Bülow's og Haffuer's, Død er et meget betydeligt Pensionsbeløb blevet frigjort, og man ter maa ske haabe, at denne Lejlighed vil blive benyttet til fuldstændigen at gjenemføre den Reduction i Artilleriets Officerpersonale, som ved den ny Organisations Indførelse uden Twist var paatankt, men som, af os ubekjendte Grunde, kun i saare ringe Grad blev dette vigtige Vaaben til Deel, uagtet det maa erkjendes, at et saa lidet Corps, som har saa heterogene og vigtige Tjenstgrænse at bestride, og i hvilket Individuerne ifølge Forholdenes Natur ere mere fremtrædende, ikke kan opfylde de Fordringer, der bør gjores til det, naar ikke de gode Kræfter frigjores, og navnligen de højere Charger besettes med duelige og daadkraftige Maend. Men ikke i denne Netning alene synes en nogenlunde gjennemgribende Reduction at være paatængende nødvendig,

den fremstiller sig tillige som en Næfærdigvedshandling imod den yngre Generation af Artilleri-Officerer, der for største Delen ere udgaede fra Højskolen, og som have maattet see deres Samtidige i de tvende andre videnstabelige Corps, der ligeledes recruterer fra Højskolen, stige op til Posten, som en Artilleri-Officer, naar det nærværende System bibeholdes, maaskee først om en halv Levealder vor vente at naae, og til hvilken Beflædelse han da maaskee intop ved denne lange Venten er blevet mindre durslig, end han nu er. Denne yngre Slægt vilde i en bensigtsmessig Reduction see et nyt Brevs paa den levende og oplyste Interesse for deres Vaaben og for den militaire Bidenskabelighed overhovedet, som H. Majestæt udtalte efter sin Chronbæstigelse. Maaskee have de samme Hensyn, sem foranledigede Negeringen til at suspendere den gjennemgribende Reduction af Artilleriets Officerpersonale, ogsaa trængt den til at lade dette Vaabens dygtige og hederlige Underofficerpersonale upaaagtet, thi man vilde ellers ikke noksom kunne undres over, at aldeles ingen Afskedigelser fandt Sted i denne Region, saa paatængende Grunde der end syntes at maatte være for at bortførne en Deel gamle og udleverede Mænd, og at slappe de yngre og bedre Kræfter Luft; vi kunde ikke de Grunde, der have bevirket den for to Aar siden fulgte Fremgangsmaade, men vi have al Grund til at formode, at andre Anskuelser nu gjøre sig gjeldende, og at i dette Hiebliek en Deel af de største Hindringer, som stillede sig imod en gjennemgribende Reduction, ere ryddede af Veien; vi knok er det, at de tvende Generalers Pensioner ere store nok til med dem at gjøre Mange Løkkelige, og at tildelle een af Armeens vigtigste Afsdelinger en Belgjerning, som den sikkert efter, eg som kun ugunstige Omstændigheder vor have funnet forhale."

S. S.

— „Berlingske Tidende“ har paataget sig at besvare vor Stilopgave i forrige Loverdagsnummer, og man maa tilstaae, det er sjeldent, at dens politiske Sæle ere saa taalelige som dinne, der vel nok kunde fortælle et Endt?, naar man ikke gjort ubillige Forandringer. Men i Indledningen til sin Stil fortæller Hr. N., at han „i flere Aar“ har lebt Udfald imod den danske Regierung i Anledning af Øresundssolden i fremmeste Blad, men „fledse har fundet det rigtigt!“ ikke at omtale disse, saalange der var Underhandling derom i Gang; maatte vi i den Anledning tage os den Frihed at spørge, om der da nu ingen Underhandlinger om Sundsolden ere i Gang, siden Hr. N. paa een Gang „finder det rigtigt!“ at bryde Tausheden, og om disse Underhandlinger ere blevne afbrudte i den sidste Uge, siden Hr. N. først meddeler den eblæste Artikel, efterat den har været her i Byen over 8 Dage? Skulde der ikke være en lille Hage ved denne Undskyldning? Det synes virkelig ikke at hænge rigtigt sammen med det Rigtige Hr. N. har fundet i at sie fille. Skulde Justitsraad Mollerup maaskee være den rigtige? Dog, det er ikke værdt at tale om Strikken i hangt Mandes Hus; Lade vi altsaa Hr. N.s og Justitsraadens Hemmeligheder slumre og vende os hellere til noget Andre. Da Hr. N.s Kræfter saa heldigt have slaaet til at løse den stillede Opgave, saa maaskee vi nu turde gaae et Skridt videre, og forelægge ham en Gaade af hans egne at løse, paa hvilken Mange forgæves have brudt deres Fjerner. Hvad vil det sige, som staar i B. C. Nr. 80, at optage „Baroner“ i Adelstanden? Et det maaskee det samme, som at optage Grosserer i Handelsstanden?

— Ved den d. 25de afholdte Generalforsamling af Dampstibet „Iris“' Interessenter valgtes til Bestyrelse Akm. Duyzen (105 St.), Skibsheder G. Bruun (90), Viceconsul J. B. Kaarsberg (87), Krammer Wulff (78) og Redacteur Ree (78) og til Medlemmer af Comiteen til Statuernes Bearbejdelse Kammerherre, Stiftamtmand Tillisch, Procurator J. Moller og Overfrikskommissair J. Quist ved Lodtrækning med Akm. Pagh.

— Da den „store Landesbank“ endnu ikke saasnart kan komme i stand, saa anvender Tiedemann og hans Banksvenner, siden det store Mode i Glensborg, al deres Bid og Kraft paa at oprette et Provecontoир eller, om man vil, en Forløber. Dette Provecontoир etableres i disse Dage i Glensborg, for her til-

lige ot falde Nationalbankens Filial i Blankerne, saasnart denne viser sig den 1te Mai, og saa meget som muligt gjøre Bandet plumperet for den. Da Bestyrelsesvennen af et omfattende Bankinstitut er noget fremmed i Schleswig-holstein, saa er det Tiedemanns Plan, ved denne Forløber af sin Bankebank, for sig og flere Venner at staffe sig Lejlighed til at øve sig i praktiske Banksforreninger. Den til Provebanken fornødne Capital har Tiedemann selv påtagen sig at staffe tilsvarende (?); man seer nu ogsaa et Opraab fra ham i „Ideebois Ugeblad“ til dem, som have tegnet sig til Landesbank, om snarest muligt at inosig, da den første Fjerdeperiode af deres Forpligtelse, saaledes at han alerede næste Komende 16^e April kunne aabne Provebanken med et Bond af 50 til 100,000 Mt. Courant. Han udaler derhos det Haab, at det „Schleswig-holsteinske Folc“ ikke vil lade ham i Stikken. Da Provebankens Bestyrelse vil medtage 4-5000 Mt. Omkostninger, saa kan han ikke fås nogen sikker Rente i Udsigt, hvilket heller ikke veates at turne gjore Sagen betænkelig, ettersom Institutene jo ville stee af bare Parisisme, og Tiedemann lover, „i Ord og Tanke“ at ville hilse en hær Tagter s. m. Fædrelandsven. Pengene funne for Resten indsendes med Posten til Akm. Chr. N. Soltou i Glensborg, der skal være Resterer og for sin Ulage samt for Lokale etc. myde 2000 Mt. Cour. i Von det ferne Aar. Det er følgelig i hans Hus, Provebanken skal haae. Akm. Chr. D. Birch, Nanne Dürigen og Advocat Bremer skulle forresten være Medbestyrere, Sidstnævnte som juridisk Medlem, desuden skal der antages en Bogholder inod 1000 til 1500 Mt. Cour. Von for det første Aar, og en Skriver mod 300 Mt. Von. Tiedemann fungerer som Directeur, og agter engang hver Maaned, euer saa ofte han finder for godt, at være i Glensborg, for at efteise Bankregnskaberne. De, som indsyde deres Penge, have i Tiedemann deres Repræsentant, og hvad vil de saa mere? I ai Fal spares dem Ulagen med, selv at være det eller valge nogen Andre s. Gr. i Glensborg. Tiedemann indehaer for Ali! — Andre, som ikke have tegnet sig med Bidrag til den store Landesbank, kunne alligevel inost. de store eller smaa Summer i Provebanken. Sammes Forretninger angivs nærmere i Programmet, der læses i „Ideebois Ugeblad“. („Dannevirke.“)

I Anledning af den Sorgehårdelighed, som findes Sted i Morgen ved Thorvaldsens Bistætte var en fairig Forsamling af Handverkere besluttet: At de forskellige Lauge og Corporationer, der agte at deltage i Processionen, hver med sine Janer behørig med Sorgestof, indhinde sig i Morgen kl. 9½ præcis i Exercerhuset ved Gothersgaden, der til dette Damed velvilligen er overladt, for der at vrene sig overensstemmende med de af den til Arrangementet valgte Comitee fattede Beslutninger.

I Henhoid her til tilslade Comiteen sig at intbyde de ærede Herrer Obermand, Mestere og Svende at slutte sig til dette Dag.

Den 29de Mars 1844.

Comiteen.

Fremmede Borseourser.

Hamborg den 26 Mars.

Amsterdam 2 M. 35 fl. 65 C. = 40 Mt. Hamb. Banco.

A. S. 35 " 50 " B. Hamb. Banco = 1 Et.

London 2 M. 13 Mt. 9 " B. Hamb. Banco = 1 Et.

A. S. 13 " 10 " B. Hamb. Banco = 1 S. Rub.

Petersborg 2 M. 33½ fl. B. Hamb. Banco = 1 S. Rub.

Paris 2 M. 189½ fls. = 100 Mt. Hamb. Banco.

A. S. 188 B. Hamb. Banco = 200 Mt. Hamb. Banco.

Species 1 pCt. bedre end Bro.

Damst-engelste 3 pCt. Obligationee 85 à 84½.

Københavns Bors den 29de Mars.

København 29de Mars. Species 200.

Bant-Disconto 4. Dito paa Banco-Berler 3.

100 Norske Speciesbønder	—	a	—	i Sedler.
1 Rd. Svensk Rigsgeld	—	—	—	i Tegn.
4 pCt. fengelige Obligationer	101	101½	101½	i Sedler.
4 pCt. uopfærlige Rigsbank-Obligationer	—	—	—	r. Solv.
4 pCt. norske Laan 1828 (Hambro & Son)	—	—	—	r. Solv.
4 pCt. dito 1834 (ved dito)	—	—	—	i Banco.
4 pCt. dito 1834 (ved dito)	—	—	—	r. Solv.
3 pCt. danske Engelske Obligationer	85	85½	85½	i Banco.
4 pCt. svenske Hypothekarie-Oblig. af Laan 1835	—	—	—	i Banco.
4 pCt. dito dito af 1839	—	—	—	i Banco.
Nationalbank-Aktioner	122	122½	122½	i Solv.

Hansen & Jersild.

Berlet (28 - 29).

Botanisk Have:	høiest	lavest	middel	Regnmængde.
Barometer	28 8,94	28 6,80	28 8,18	
Thermometer	+3,9	÷0,5	+1,5	

✓ Loverdagsnumret af dette Blad vil først udkomme Søndag Formiddag.

Færdigt fra Trykkeriet Kl. 7½.

Udgivere: J. F. Giesswad og C. Ploug. — Ansvarlig Redacteur: C. Ploug.

Trykt med Kurtigpresse i det Brunnichske Bogtrykkeri ved J. C. Lund.

Thorvaldsens Museums
Smastryk-Samling 1844